

سخن پر رمز و راز (تجسم در تقابل با هنر)

فاطمه عمارلو^{1*}، زهره احمد عباسی^{2*}، محدث خلیل تبار³

1- کارشناس ارشد معماری

آدرس پست الکترونیکی: Architect_s_emarlou@yahoo.com

2- کارشناس معماری

آدرس پست الکترونیکی: zohre.arch90@yahoo.com

3- کاردان معماری دانشگاه آزاد اقله

آدرس پست الکترونیکی: mahdiskhaliltabar_arch@yahoo.com

گفتم آخر خویش را می یافتم
در دو چشمش راه روشن یافتم
نقش می از چشم تو آواز داد
که منم تو تو منی در اتحاد
(مولوی)

چکیده

در این مطالعه بررسی شناخت و جایگاه نگارگری در معماری اسلامی و و جایگاه این هنر که تجلی گاه ذات الهی ست، در میان مردم بررسی شده است. بررسی های انجام گرفته بر روی هنر، در مرحله اول به صورت هنر محیطی در سیمای شهری و بررسی دوم اثر مطالعه مینیاتور در غلظت کودکان ایرانی بوده است. در مطالعه مینیاتور تحقیق بررسی شده، نمونه 20 کودک 8-10 سال به صورت تصادفی اختصاص داده شده است و گروه های تجربی و کنترل گروه مداخله در جلسات دوازده مینیاتور با 45-60 دقیقه انجام گرفته است. این دو گروه سه بار آزمون تولوز peiron را دریافت کردند. نتایج بدسیت آمده از مینیاتور به عنوان یک روش درمانی در افزایش غلظت برای یادگیری کودکان از کارافتاده، تحقیق دوم در مورد هنر محیطی: بخش عمده ای از زندگی روزمره در فضای شهری رخ می دهد. با تکیه بر همین پایه هاست که این پرسش طرح می شود که چگونه می توان از هنرهای نگارگری (نقاشی) شهری در راستای رهایی از فرایند از خود بیگانگی بهره گرفته است، که همراه پیامد های مثبت هویت معنوی بر سیمای شهری اسلامی بازخواندن و تجدید نگارگری در دوران معاصر و در آخر نتایج استقبال مردم به هنر نگارگری و یا مینیاتور در عرصه شهری بیشتر مورد توجه دو شهر اصفهان و تبریز بوده است در حالی که در شمال و جنوب کشور با توجه به تحلیل های انجام شده گرایش کمتری نسبت به این هنر داشته اند.

واژه های کلیدی: هویت، نگارگری، ایستایی، هنر محیط، پایداری